

денъ на день до въ безкрайностъ; мирнитѣ жители българи почнали да ставатъ катадневно обикновена игра на азиатския ножъ и на бесилото. Затова се моли въ името на човѣщината, правдата и кръвта, която се пролива да се направи изяснение на респективния Дворъ за горното, очаквайки щедрата защита на праведното българско дѣло.

Този мемоаръ сжщо носилъ подписътъ на членовѣтъ на Българското привременно правителство въ Балкана.

Съ най-бойки и пламенни слова е билъ написанъ и отпечатанъ позивъ къмъ българитѣ, които се намирали въ робската земя и на които се съобщавало, че теглилата отъ турското правителство сж станали неносни и че е дошло времето да се дирятъ българскитѣ права и свободи съ оржие въ ржка, че златогривия лъвъ реве изъ Балкана“ — възстанието е обявено — и се приканватъ всички българи на борба или смъртъ¹⁾:

Братіа Българіе!

Тѣглилата причиняемы на насъ отъ турското правителство станаха вечъ неносны. То,

¹⁾ Вж. A h m e d R é f i k, La révolte Bulgare en 1868, стр. 148, гдето е публикувано въ факсимиле, каквото ние помѣстваме на отдѣлна странина въ настоящата книга.